

డు ఓ మిస్ అప్రాప్రియేషన్ కేసులో ఇరుక్కున్నాడు. వాడు అలాంటి వాడు కాదని నాకు బాగా తెలుసు. ఎవరో కన్ను కుట్టిన వాళ్ల పనై ఉంటుంది. వాడు తన జేబులో తన డబ్బుంటేనే ఆఫీసు బయట రంగమ్మ బడ్డీలోని టీ తాగుతాడు లంచ్ టైంలో.

లంచ్ లో మే మందరం తింటే వాడు తాగుతాడని జోక్ గా చెప్పుకొంటూండే వాళ్లం. వా డంటే ఈర్ష్య పడని వా ళ్లెవ్వరూ లేరు మా ఆఫీసులో, నేను తప్ప! ఎందు కంటే వాడు నా చిన్నప్పటి స్నేహితుడు. ఒకే బడిలో చదువుకున్నాం. వాడి నాన్న మా ఊరికి కరణం.

వాడు పట్లం వెళ్లి డిగ్రీలో చేరాడు.

నేను కొన్ని ముఖ్య కారణాల వల్ల పై చదువులకు వెళ్ల లేక పోయాను. పెళ్లి చేసుకొని తాలూకాలో గుమాస్తాగా చేరి పోయాను.

వాడు నా కంటే ఎర్రగా బుర్రగా ఉంటాడు. జీన్స్ పేంట్ పై జర్కీనులు వేసి ఆఫీసు కొస్తే పెళ్లయిన ఆడ వాళ్లు కూడా వాడిని కన్నార్ప కుండా చూస్తారు. పెళ్లి కాని వాళ్ల యితే పడి చస్తారు వాడంటే. వాడి స్పార్ట్స్ నెస్ కన్నా వాడి నీతి నిజాయితీలకు అని అమ్మాయిలు అనుకొంటుంటారు.

ఓ రోజు ఉన్నట్టుండి హుటాహుటిని హెడ్ ఆఫీసు నుంచి ఆడిట్ పార్టీ రావడం, ఓ రెండు రాత్రులు వాడి ఫైల్స్, బ్యాంక్ అకౌంట్లు, చాలా స్వగైరాలు తనిఖీ చేసి, గంటల తరబడి మా ఆఫీసులో మాట్లాడి, వాణ్ని డిస్ మిస్ చేశారు- 'నువ్వు సెక్షన్ ఆఫీసర్స్, ఇదంతా నీ వ్యవహారమే. ఈ కుంభకోణంలో ఆఫీసు ప్రమేయ మేమీ లే' దని కేసు బనాయించాక, ఆడిట్ వాళ్లు వెళ్లి పోయారు.

"వీడు జన్మతః సిల్వర్ స్పూన్ తో పుట్టాడు సార్! డబ్బుకు వీడు కక్కుర్తి వడడు. అసలు వీడికి ఉద్యోగం చేయాల్సిన అవసరం కూడా లేదు. ఏదో సరదా కోసం చేస్తున్నాడు" అని మా ఆఫీసులో బాగా మాట్లాడాను. కాని ఆఫీసు పెడచెవిని పెట్టాడు నా మాటలన్నీ. నా ప్రయత్నాలన్నీ వమ్ము చేశాడు.

★ ★ ★

చివరికి వాడిని ఒప్పించి న్యాయ స్థానానికెళ్లా మని పట్లంలో పేరున్న ఓ గొప్ప లాయర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్లాను.

లాయర్స్ మీద మా వాడికి నమ్మకం లేదు.

"డబ్బు దుబారా ఖర్చు. అయిందేదో అయి పోయిందిగా! నాకు ఉద్యోగం అవసరాలలో ఒకటి కానే కాదు. హాయిగా బిజినెస్ పెట్టుకొంటాను. అయినా ఈ లాయర్స్ మీద నాకు మంచి అభిప్రాయం కూడా లేదు. చంపిన వాడి వైపునున్న వారికి, చంపబడ్డ వాడి వైపున్న వారికి 'నీ కేసు

ఇండ్లకు చేరుకున్నాం.

కొన్నాళ్లకు తెలిసింది, లాయరు నిజమే చెప్పాడని!

వా డెప్పుడైతే జైలు కెళ్లాడో వాడి దగ్గర చిల్లి గవ్వ లేదు!

P

నెగ్గెడ్జి' అనే ధైర్యం వకీళ్లు ఇస్తుంటారు. కాని న్యాయం మాత్రం ఏ ఒకరి వైపునో ఉంటుంది..." అంటూ ఓ చిన్న పాటి లెక్చర్ దంచాడు.

"ఒరేయ్ బడుద్దాయ్, నీ పేరు బదనామ్ అయి పోయింది. నువ్వు రాబోయే నీ భార్యకు లోకు వైపోతావ్! సో ... నువ్వు లాయర్ ను సంప్రదించాల్సిందే!" అని పట్టు పట్టాను.

అనిష్టంగానే వాడు నా వెంట వచ్చి లాయర్ తో సంప్రదించాడు. గంటన్నర సేపు ఆఫీసులో పాటు ఆఫీసు వాళ్లు ఆడిన నాటకం గురించి వివరంగా చెప్పాం.

అంతా విని "ప్రభుత్వం చేస్తూన్న కేసులో దమ్ము లేదు!" అని చెప్పాడు లాయర్ లావుపాటి చుట్ట తాగుతూ, దట్టంగా పాగ వదుల్తూ.

పాగ మధ్యలో దగ్గు తెరతో "నా తలపై యాభై వేల రూపాయల ఫువ్వలా కేసును రుద్దు తున్నారు. మీరు చెబుతున్నట్లుగా ఈ ఊబిలో నుంచి బయట పడటానికి నా దగ్గర లక్ష రూపాయ లున్నాయి" అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్న వాడికి, లాయర్ గారు మధ్యలో నుంచే నోట్లోంచి తన చుట్టను బయటికి తీస్తూ - "ఇన్ని రూపాయలు నీ దగ్గర ఉండగా నువ్వు జైలు కెళ్ల లేవోయ్!" అని అన్నాడు కుర్చీలో నుంచి లేచి నిలబడుతూ.

లాయర్ గారికి కొంత ముట్టజెప్పి, షేక్ హాండ్లచుకున్నాక